

A MĀCĪTĀJA DARBS

❖ Kompetenti kalpotāji.

- Dažas lietas laika gaitā daudz nemainās. Ieteikuma vēstules joprojām paver durvis, tāpat kā pirmajā gadsimtā. Vai Pāvilam bija nepieciešama ieteikuma vēstule, lai Korintas draudze viņu pieņemtu? (2. Korintiešiem 3:1)
- Viņam bija vislabākā pieejamā ieteikuma vēstule: paši korintieši (2. Kor. 3:2). Viņu sirdis bija pārveidojusi Dieva žēlastība, pateicoties apustuļa un viņa līdzstrādnieku sludināšanai (2. Kor. 3:3).
- Pāvils un viņa palīgi bija “kompetenti jaunās derības kalpi” (2. Kor. 3:6). Godīgas derības, ko Gars ierakstījis sirdī mūžīgai dzīvei.
- Bet daži sekoja citai derībai, pestīšanas derībai ar akmeni rakstītā bauslības darbiem, kas viņiem liedza uztvert žēlastības godību (2. Kor. 3:7–9).

❖ Kalpošanas riski.

- Pāvils saprata un izturēja kalpošanas riskus. Taču viņš zināja, ka šie riski ir tā vērti, un viņš tos uzņēmās mīlestības dēļ pret cilvēkiem, kuriem viņš deva iespēju iegūt pestīšanu (2. Kor. 4:15). Turklāt viņam bija pārliecība par dievišķo palīdzību (2. Kor. 4:7–9): Mēs esam bēdīgi, apjukumā, vajāti, satriekti, bet neesam satriekti, neesam izmisumā, neesam atstāti, neesam iznīcināti.
- Evaņģēlijs tiek sludināts caur trausliem cilvēkiem, lai gods piederētu tikai Dievam.
- Ciešanas ir “vieglas un īslaicīgas mokas”, salīdzinot ar “lielo un mūžīgo godības svaru”, ko mēs saņemsim augšāmcelšanās dienā (2. Kor. 4:14–18).

B PIENĀKUMI

❖ Izlīguma vēstneši.

- Dzinējspēks, kam vajadzētu vadīt draudzes (un katra locekļa) dzīvi, ir šāds: “Kristus mīlestība mūs vada” (2. Kor. 5:14). No kā sastāv šī mīlestība un kas mūs vada?
 - (1) Kristus atdeva savu dzīvību mīlestības dēļ. Tas mūs mudina dzīvot Viņam (2. Kor. 5:14–15).
 - (2) Kristus mūs ir radījis par jaunām būtnēm. Tas liek mums atstāt aiz muguras savu veco dzīvi (2. Kor. 5:17).
 - (3) Kristus mūs ir samierinājis ar Dievu. Tas mūs uzliek par pienākumu būt par samierināšanās vēstnešiem (2. Kor. 5:18–20).
- Tāpēc Kristus mīlestība mūs vada uz radikālām dzīves pārmaiņām. Dzīvojot Kristus mīlestībā, mēs arī dalāmies šajā mīlestībā ar citiem, mudinot viņus pieņemt cerības vēsti: “Samierinieties ar Dievu” (2. Kor. 5:20).

❖ Aicinājums uz svētumu.

- Aicinājums uz svētumu ietelmē gan mācītāju, gan draudzes locekļu ikdienas dzīvi:
 - (1) Paciest grūtības (2. Kor. 6:4–5)
 - (2) Nest Gara augļus (2. Kor. 6:6)
 - (3) Būt patiesam un taisnīgam (2. Kor. 6:7)
 - (4) Stāvēt stingri jebkuros apstākļos (2. Kor. 6:8–10)
 - (5) Atdarīt savas sirdis citiem (2. Kor. 6:11–13)
 - (6) Lai norobežotos no neticīgo kaitīgās ietekmes (2. Kor. 6:14–15)
- Apvienojot dažādas Vecās Derības rakstvietas, Pāvils apkopo aicinājumu uz svētumu un tā sekas (2. Kor. 6:16–18):
 - (1) Aicinājums: Izejiet no grēka vietām; nošķirieties no grēciniekiem; nepieskarieties nešķīstam.
 - (2) Sekas: Es dzīvošu pie jums; Es būšu jūsu Dievs; jūs būsit Mana tauta; Es jūs pieņemšu; Es būšu jūsu Tēvs.

C KOPĪGU PŪĻU REZULTĀTS

❖ Komforts un prieks.

- Neskatoties uz problēmām, ar kurām Pāvils saskārās, viņš bija neizsakāmi priecīgs (2. Kor. 7:4). Kas izraisīja šo prieku?
- Pāvils bija uzrakstījis korintiešiem skarbu vēstuli, kas viņus apbēdināja (2. Kor. 7:8). Taču šīs skumjas viņus vadīja uz grēku nožēlu (2. Kor. 7:9–10). Tas pilnībā mainīja viņu attiecības ar Pāvilu un vienam ar otru (2. Kor. 7:11–12).
- Tādējādi mierinājums bija visiem. Tits, Pāvila biedrs, tika mierināts (2. Kor. 7:7). Pāvilu mierināja Tita ierašanās (2. Kor. 7:6). Korintieši bija mierināti, kas sniedza mierinājumu arī Pāvilam (2. Kor. 7:13).
- Taču Pāvils par to neuzskatīja sevi par vainīgu. Ja mācītāji un draudzes locekļi var baudīt prieku un mierinājumu, tas ir tāpēc, ka Dievs “mierina pazemīgos” (2. Kor. 7:6a).